



ת"פ (באר שבע) 5210-01-22 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נ' אברהים בן מחמאד אבו סבית ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ב סיוון תשפ"ד
18 יוני 2024

ת"פ 5210-01-22 מדינת ישראל נ' אבו סבית ואח'

תיק חיצוני: 854368/2021

לפני כב' השופט רון סולקין

מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד
, עו"ד ועו"ד

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. אברהים בן מחמאד אבו סבית ע"י ב"כ עו"ד מוני בן מוחה
2. אברהים בן סעיד אבו סבית ע"י ב"כ עו"ד אייל אביטל
3. מגדי בן טלב אבו סבית ע"י ב"כ עו"ד וליד אבו סבית
4. אשרף בן מחמד אבו סבית ע"י ב"כ עו"ד מוני בן מוחה

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין עבירות כדלקמן:

נאשם 1 -

- קשירת קשר לביצוע פשע, בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, בניגוד לסעיף 407(ב) ו - 29(א) לאותו החוק;
- החזקת מכשירי פריצה, בניגוד לסעיף 409 לאותו החוק;
- החזקת סכין למטרה לא כשרה, בניגוד לסעיף 186(א) לאותו החוק;

- סיוע לפריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה, בניגוד לסעיף 407(ב) ו - 31 לאותו החוק;
- החזקת נכס חשוד כגנוב, בניגוד לסעיף 413 לאותו החוק.

נאשם 2 -

- קשירת קשר לביצוע פשע, בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, בניגוד לסעיף 407(ב) ו - 29(א) לאותו החוק;
- החזקת מכשירי פריצה, בניגוד לסעיף 409 לאותו החוק;
- החזקת נכס חשוד כגנוב, בניגוד לסעיף 413 לאותו החוק.

נאשם 3 -

- קשירת קשר לביצוע פשע, בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, בניגוד לסעיף 407(ב) ו - 29(א) לאותו החוק.

נאשם 4 -

- קשירת קשר לביצוע פשע, בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, בניגוד לסעיף 407(ב) ו - 29(א) לאותו החוק;
- החזקת מכשירי פריצה, בניגוד לסעיף 409 לאותו החוק;
- החזקת נכס חשוד כגנוב, בניגוד לסעיף 413 לאותו החוק.

נגד הנאשמים, הוגש כתב אישום מתוקן (ת/1) כדלקמן:

אישום ראשון

עובר למועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום, קשרו הנאשמים קשר לביצוע פשע בכך שקשרו ביניהם להתפרץ לבית הספר "חטיבת בניינים לקיה" בישוב לקיה (להלן: "בית הספר") וזאת בכוונה לבצע גניבה (להלן: "הקשר").

בתאריך 15.12.21 בשעה 01:30 או בסמוך לכך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, התפרצו הנאשמים בצוותא לבית הספר, בכך ששברו את זכוכית דלת הכניסה לבית הספר ונכנסו דרכה לבית הספר בכוונה עמוד 2

לבצע גניבה.

במעמד המתואר לעיל, גנבו הנאשמים בצוותא מתוך בית הספר מחשב נייד מסוג אסוס, מקדחה, מברגה, ארגז של מקדח, מלקחת ("פלייר"), פטישון, מכשיר DVR וצורר מפתחות של כיתות בבית הספר (להלן: "הרכוש") בכך שנטלו ונשאו את הרכוש, מבלי הסכמת הבעלים בכוונה לשוללו שלילת קבע.

בהמשך למתואר לעיל, בשעה 02:00 או בסמוך לכך, בכביש 31 סמוך לכניסה לחורה, ברכב מסוג מליבו ל.ז. 10-660-66 (להלן: "הרכב"), נתפסו הנאשמים בתוך הרכב כאשר בתא המטען של הרכב החזיקו את הרכוש הגנוב.

במעמד המתואר לעיל, החזיקו הנאשמים 1, 2, 4 בצוותא בתוך הרכב כלי פריצה, בכך שהחזיקו בתוך הרכב מוט ברזל ("לום") ומכפתיים, מבלי הסבר סביר לכך.

במעמד המתואר לעיל, החזיק הנאשם 1 סכין בכיס מעילו. בכך החזיק בסכין מחוץ לתחום ביתו או חצרו סכין ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

אישום שני

בתאריך 07.12.21, בשעה 00:20 או בסמוך לכך, סייע הנאשם 1 לאחר אשר זהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") להתפרץ לבית הספר "אלסלאם" בשכונה 12 בחורה (להלן: "בית הספר"), בכך שהסיעו לביה"ס, בעוד האחר עקר את סורג מבנה הכניסה ופתח בכח את דלת חדר המנהל ואת דלת המזכירות וכך נכנס פנימה בכוונה לבצע גניבה.

במעמד המתואר לעיל, גנב האחר שני מחשבים ניידים, כספת ובה מזומן בסך 20,000 ₪ מצלמת וידאו של חברת סוני, פנקסי שיקים ושבריה (להלן: "הרכוש"), בכך שנטל ונשא את הרכוש, מבלי הסכמת הבעלים, בכוונה לשללו שלילת קבע.

אישום שלישי

בתאריך 13.12.21 בשעה 01:00 או בסמוך לכך, התפרצו אחרים שזהותם אינה ידועה לבית הספר הרב תחומי בלקיה (להלן: "בית הספר"), בכך שעקרו סורג של חלון בית הספר, נפצו את זכוכית החלון ונכנסו דרכו לתוך בית הספר בכוונה לבצע גניבה.

במעמד המתואר לעיל, גנבו מתוך חדר המנהל בבית הספר מחשב נייד מחברת טושיבה ומחשב נייד

מחברת לנובו וכן כספת ובה כסף מזומן בסך 8,000 ₪ ופנקסי שיקים (להלן: "הרכוש").

בתאריך 15.12.21 בשעה 02:00 או בסמוך לכך, בכביש 31 סמוך לכניסה לחורה, ברכב מסוג מליבו לז 10-660-66 (להלן: "הרכב"), החזיקו הנאשמים 1, 2, 4 ברכב בתא המטען חלק מהרכוש הגנוב.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשמים הודו והורשעו בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש, והנאשמים נשלחו להערכת שירות המבחן למבוגרים, מפאת גילם המחייב קבלת תסקיר לעונש.

לאחר שנתקבלו התסקירים, טענו הצדדים לעונש.

משלא התייצב הנאשם 2 לשמיעת פרשת העונש, נשמעה זו בענינו במועד מאוחר משל הנאשמים הנוספים, ובתומה, הורה בית המשפט על בחינת התאמת הנאשמים 2, 3, ו-4 לבחינת ריצוי עונשם בדרך של עבודות שירות, זאת, בין היתר, לאור מתחם הענישה אליו עתרה התביעה.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- מחירון הרכב אותו מבוקש לחלט (ת/2) - שווי הרכב הינו 13,015 ₪;
- תדפיס בעלות ברכב (ת/3) - הרכב רשום על שם אשרף אבו סבית (הנאשם 4).

ההגנה הגישה, לענין הנאשם 2 בלבד, ראיות כדלקמן:

- תלושי שכר (נ/1);
- אישור לימודים מאוניברסיטת חברון, לפיו הנאשם סטודנט לחינוך גופני (נ/2).

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינם של הנאשמים הוגשו תסקירים המפרטים את נסיבותיהם האישיות.

נאשם 1

בן 20, נשוי, אב לילדה, מתגורר בפזורת חורה, טרם מעצרו עבד בשמירה בעיר מודיעין.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות.

הנאשם מסר, כי אין לחובתו חובות כלכליים, למעט חוב "זעיר" למוסד לביטוח לאומי.

הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה, בהם סמים ואלכוהול.

הנאשם מסר, כי שותפיו לעבירה הינם בני משפחתו, עמם ניהל קשר הדוק. לדבריו, העבירות נעברו בתקופה בה היה רווק וללא אחריות משפחתית, ללא חשיבה ארוכת טווח.

הנאשם הודה בעבירות ומסר, כי מטרתן היתה רווח כלכלי "קל", וכי יש לו חלק פעיל בעבירות.

לדבריו, הוא אינו מקל ראש בחומרת המעשים, מבין שמעשיו פסולים והוא מתחרט עליהם.

אשר להחזקת הסכין, מסר הנאשם, כי לא היתה לו כוונה לעשות שימוש בה.

שירות המבחן התרשם, כי לנאשם דפוסי נגררות, ובמהלך העבירות, טרם הפנים את גבולות החוק.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מגלה מחויבות ואחריות בתפקידים משפחתיים, אשר נמנע ממעורבות שולית, וההליך הפלילי גובה ממנו מחירים משמעותיים ומהווה הרתעה עבורו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו, תוך הבנה את פעולתו השולית והפוגענית.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם ממוקד בהתקדמות בחייו ומיסוד חיי המשפחה, בהיותו נשוי ואב

לתינוקת, ללא דפוסים עברייניים מושרשים.

בשקלול הגורמים, התרשם שירות המבחן, כי לנאשם סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק וחשש לחבירה עם חברה שולית, ויש חשיבות לחיזוק מאמציו התפקודיים הכוללים ניהול אורח חיים תקין.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו זקוק להתערבות טיפולית כלשהי ולכן אינו בא בהמלצה כזו.

שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 260 שעות.

נאשם 2

כבן 22, מאורס, מתגורר בישוב חורה, ולומד הוראת חינוך גופני במכללת חברון.

לדבריו, צפוי לשוב לעבודתו כנהג טרקטור בחברת "אינטל" בקרית גת.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות ותיאר עצמו כבעל הישגים טובים.

הנאשם מסר, כי בעת העבירות, היה ללא תעסוקה וקיים קשרים עם חברה שולית.

לדבריו, קיבל הצעה מטעם שותפיו לעבירה, להשתתף בפריצה תמורת סכום כסף משמעותי.

הנאשם מסר, כי חש חרטה כבר במהלך העבירה וחש בושה על מעשיו, וכי מעצרו היווה גורם למחשבה על מעורבותו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל מוטיבציה להתחיל את חייו כאדם נורמטיבי, ומשקיע מאמצים להשיג את מטרותיו האישיות.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו ומחובר לגורמים שהובילו אותו לעבור את העבירות והביע נכונות לבחון דפוסיו המכשילים.

שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה ועל ענישה חינוכית בדמות צו של"צ בהיקף 260 שעות.

כבן 21, מאורס, מתגורר ביישוב חורה ועובד כעוזר חשמלאי בחברת "מגסון".

לדברי הנאשם, משפחתו מוכרת לרווחה על רקע מצב כלכלי מורכב.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות ותיאר עצמו כתלמיד חרוץ ללא בעיות משמעת או קשיי למידה.

הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה או עיסוק בהימורים.

הנאשם מסר, כי אינו מודה במיוחס לו ואינו נוטל אחריות, ולדבריו, שהה במקום אחר ומכשיר הנייד שלו אוכן בטעות באזור הגניבות. לאחר מכן, ביקש מחבריו לאסוף אותו מהמקום בו שהה, והם אספו אותו ברכב בו נמצא הציוד הגנוב, ללא ידיעתו, והוא נעצר.

בהמשך, שינה הנאשם את גרסתו ומסר, כי ידע שיש ברכב ציוד גנוב, אך אין לו כל קשר לעבירות, הוא מואשם לשווא, ואין כל ראיות הקושרות אותו לתיק.

שירות המבחן התרשם, כי מדברי הנאשם עולות סתירות רבות והוא מצמצם את התייחסותו לעבירות תוך הסרת האחריות והיעדר התבוננות בדפוסיו המכשילים.

הנאשם מסר, כי הנאשמים האחרים הינם קרובי משפחתו, עמם מנהל קשרים חבריים, ולא סבר שהם מעורבים בעבריינות. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצמצם התייחסותו לקשר עם שותפיו לעבירות.

הנאשם מסר, כי אינו מזהה קושי בחייו ואינו רואה צורך בשינוי או צורך להשתלב בהליך טיפולי.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו תופס אותם כגורם מסייע ועל כן, אין באפשרותם לבחון את האפשרות להטלת ענישה שיקומית בעניו.

בתסקיר משלים שהוגש בעניו ביום 20.03.24 נמסר, כי נערכה עם הנאשם פגישה נוספת, בה מסר, כי חש לחץ ומבוכה על מעשיו והתקשה לדבר בפתיחות ולהודות, על כן, ביקש לקיים פגישה נוספת.

לדברי הנאשם, עבר את העבירות בעידוד שותפיו לעבירות ולא הבין לעומק את ההשלכות של מעשיו, תוך שפועל באימפולסיביות ונגררות.

הנאשם מסר, כי הוא מתחרט על מעשיו וההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו, על כן התרחק מהחברה השולית.

הנאשם הביע חשש מהשלכות ההליך המשפטי על פרנסתו והביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן על ענישה חינוכית בדמות צו של"צ בהיקף 220 שעות.

נאשם 4

כבן 21, מאורס, מתגורר בפזורת חורה, אינו עובד.

הנאשם מסר, כי מזה מספר חודשים, משחק כדורגל באופן מקצועי בקבוצת "עוצמה באר שבע".

הנאשם תיאר מצוקה כלכלית במשפחתו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה ותיאר עצמו כתלמיד חרוץ, השואף לרכוש השכלה גבוהה.

הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה או עיסוק בהימורים.

ביחס לעבירות, מסר הנאשם, כי לא עבר כל עבירה ולא יודע מדוע נעצר.

לאחר ששירות המבחן שיקף לו את הפער בין דבריו בבית המשפט לדבריו מול קצינת המבחן, מסר הנאשם, נטל אחריות חלקית בלבד, בנוגע לעבירות נושא האישום הראשון. לדבריו, נסע עם חבריו ברכב סמוך לחטיבת ביניים לקיה והבחינו בצידו מחוץ לבית הספר. חבריו השפיעו עליו לגנוב את הצידו באופן ספונטני והוא מתחרט על שפעל בפזיזות וחוסר הפעלת שיקול דעת.

הנאשם מסר, כי שותפיו לעבירות הם קרובי משפחתו עמם מקיים קשרי חברות ולא סבר שהם מעורבים בעבריינות. כיום, מקיים עמם קשר שטחי בלבד.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצמצם התייחסותו לקשר עם שותפיו לעבירה.

הנאשם מסר, כי הוא מוכן להשתלב בהליך טיפולי, אך שירות המבחן התרשם, כי נכונות זו היא חיצונית, על מנת להטיב את ההליך המשפטי המתנהל נגדו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטה לפעול באופן אימפולסיבי מתוך רצון לספק דחפים רגעיים, מבלי לצפות את השלכות מעשיו, טשטש את דבריו ביחס לעבירות וערך מאמצים להציג את עצמו באור חיובי תוך צמצום דפוסיו המכשילים.

שירות המבחן התרשם מנטילת אחריות חלקית על העבירות והשלכתה על גורמים חיצוניים, מבלי לבחון את חלקיו הבעייתיים שהובילו אותו לכך.

שירות המבחן המליץ על ענישה חינוכית בדמות צו של"צ בהיקף 220 שעות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/4) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה לפגיעה בינונית בערכים המוגנים של זכות הציבור והפרט להגנה על קניינו ושמירה על בטחונו, פרטיותו ורכושו.

התביעה עתרה למתחמי ענישה כדלקמן:

אישום ראשון:

- לנאשם 1 - מתחם ענישה הנע בין 9 עד 15 חודשי מאסר בפועל;
- לנאשמים 2 ו-4 - מתחם ענישה הנע בין 8 עד 14 חודשי מאסר בפועל;
- לנאשם 3 - מתחם ענישה הנע בין 7 עד 13 חודשי מאסר בפועל.

אישום שני:

מיוחס לנאשם 1 בלבד - מתחם ענישה הנע בין 5 עד 12 חודשי מאסר בפועל.

אישום שלישי:

מיוחס לנאשמים 1, 2, 4 - מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר שיכול שירוצו בדרך של עבודות שירות.

בהתאם להוראות סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי, עתרה התביעה לחילוט הרכב בו הסתייעו הנאשמים באישום הראשון ובאישום השלישי, והיווה רכיב משמעותי במסגרת מסכת העבירות, לצורך הגעה לזירות הפעולה, לבריחה מהן ולהובלת הרכוש הגנוב.

התביעה הפנתה לתסקירי שירות המבחן למבוגרים וטענה, כי ההמלצה העונשית אינה הולמת את העבירות ואירועים מסוג זה לא יכולים להסתיים בשל"צ.

ביחס לנאשם 1, טענה התביעה, כי היה מעורב בכל אחד מאירועי הפריצה למוסדות חינוכיים, כפי שמפורט בכתב האישום המתוקן, כאשר בכל אירוע שימש בתפקיד אחר, בין אם בתפקיד עיקרי ואם כמסייע.

ביחס לנאשם 2, טענה התביעה, כי נטל אחריות על מעשיו והביע בושה עליהם, אך לא עבר הליך טיפולי ולכן ההמלצה של שירות המבחן אינה הולמת את נסיבות התיק.

ביחס לנאשם 3, טענה התביעה, כי הוא הופנה פעמיים לשירות המבחן, כאשר בתסקיר הראשון לא נטל אחריות וטען לחוסר ראיות נגדו ואף טען, כי היה במקום אחר. בנוסף, שלל צורך טיפולי. לאחר מכן, הופנה הנאשם פעם נוספת והודה בעבירות, אך שירות המבחן התרשם, כי הוא מטשטש את חלקו בעבירות. לכן, טענה התביעה, כי הודאתו היא מן הפה אל החוץ וההמלצה העונשית אינה הולמת את נסיבות העבירה ואת התנהלות הנאשם.

ביחס לנאשם 4, טענה התביעה, כי שירות המבחן התרשם ממנו כמי שנוטה למזער ולטשטש את אחריותו. תחילה, גם הוא הכחיש את מעורבותו ומסר, כי שהה במקום אחר, אך לאחר מכן הודה באופן חלקי באישום הראשון, תוך שהפיל את האחריות על יתר השותפים.

התביעה טענה, כי התסקירים בעניינם של הנאשמים בעייתיים, כיוון שלא עברו כל טיפול, והם נעים בין נטילת אחריות להכחשה, על כן, המלצת שירות המבחן אינה מבוססת ופוגעת באינטרס הציבורי.

התביעה עתרה לגזור את עונשם של הנאשמים בתחתית של כל אחד ממתחמי הענישה אליהם עתרה ובמצטבר זה לזה.

התביעה עתרה לגזור על כל אחד מהנאשמים מאסרים מותנים, קנס, פיצוי לבתי הספר והתחייבות להימנע מעבירה.

ההגנה טענה בנפרד בנוגע לכל אחד מהנאשמים.

ביחס לנאשם 1 והנאשם 4, טענה ההגנה, כי מדובר במי שהודו ונטלו אחריות על מעשיהם, והביעו נכונות להשתלב בהליך טיפולי, אך שירות המבחן התרשם, כי אין צורך בכך.

ההגנה טענה, כי לאור זהות המעורבים, באותו המקום ובאותו הזמן, יש מקום לקבוע מתחם ענישה אחד, ולא מתחמים נפרדים כפי שעתרה התביעה.

ההגנה עתרה למתחם ענישה הנע בין חודשים בודדים שיכול שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון, כי הנאשמים נעדרי הרשעות קודמות ועתרה לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום, על מנת שלא לפגוע ברצף התעסוקתי שלהם.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את הנסיבות המשפחתיות של הנאשמים וטענה, כי מדובר במשפחה מכובדת בה אין מעורבות בפלילים והנאשמים עצמם אינם עבריינים.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את משך מעצרם, ולאחר מכן שהייתם במעצר בית מלא ומעצר בית לילי.

אשר לחילוט הרכב, טענה ההגנה, כי שווי הרכב אינו גבוה; לא היה נזק קריטי; ומרבית הרכוש הגנוב הוחזר.

ביחס לנאשם 2, טענה ההגנה, כי מדובר בהתפרצות לבית הספר ונטילה של "כמה דברים".

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם - בחור צעיר, נעדר הרשעות קודמות, אביו נכה והוא מסייע בפרנסת המשפחה.

ההגנה טענה, כי הנאשם סטודנט לחינוך גופני, אדם חיובי, אשר רוצה לנהל אורח חיים נורמטיבי.

ההגנה טענה, כי מדובר באירוע אחד גם מבחינת סמיכות הזמנים וגם מבחינת המיקום ועתרה למתחם ענישה אחד.

ההגנה ביקשה להבחין בין הנאשמים וטענה, כי במקרה של נאשם זה, אין תועלת במאסר בכליאה ממשית וניתן להסתפק בעבודות שירות לצד עיצומים כספיים משמעותיים.

ביחס לנאשם 3 טענה ההגנה, כי ענינו שונה מיתר הנאשמים, כיוון שהוא היה מעורב רק באישום הראשון, ומיוחס לו קשירת קשר לפשע והתפרצות.

ההגנה טענה, כי הנאשם אינו הבעלים של הרכב וחלקו בעבירות אף קטן יותר משל יתר הנאשמים, כיוון שהוא לא נכנס לתוך בית הספר אלא עמד בחוץ.

ההגנה טענה, כי הרכוש שנתפס, הוחזר לבעליו.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון, כי הנאשם שהה במעצר למשך חודשיים ושבוע, ונגרם לו די והותר נזק.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות; לא הפר את תנאי מעצר הבית; לא נפתחו נגדו תיקים נוספים בחלוף הזמן.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון גם את נסיבותיו המשפחתיות - עתיד להינשא; אביו חולה; אחיו משרתים בצבא.

בדברו האחרון של הנאשם 1 מסר, כי הוא מתבייש במעשיו, והיה צעיר כשעבר את העבירות. לדבריו, למד את הלקח ולא יחזור על מעשיו, כעת הוא נשוי ואב לילדה והוא יודע מה הדרך הנכונה.

בדברו האחרון של הנאשם 2 מסר, כי הוא מצטער על מעשיו, הוא היה "ילד". הוא עתיד להינשא ורוצה להתקדם בחייו. לדבריו, הוא לומד להיות מורה לספורט ולא רוצה להיות בבית סוהר. הוא עובד ועוזר לאביו החולה.

בדברו האחרון של הנאשם 3 מסר, כי הוא היה צעיר והבין את הטעות, הוא לא יחזור שוב על מעשים אלו. לדבריו, הוא רוצה להמשיך בחיים נורמטיביים.

בדברו האחרון של הנאשם 4 מסר, כי הוא טעה והבין את הטעות שלו. לדבריו, הוא רוצה לעבוד ולהביא כסף בכבוד ולהתחתן. הנאשם מסר, כי הוא עובד בחברת בניין ומרכיב תעלות חשמל.

דיון והכרעה

עבירות נגד הרכוש הפכו למכת מדינה של ממש ומחיר הנזקים, מתגלגל לפתחו של הציבור, הן בפגיעה כלכלית והן בפגיעה הנפשית ובתחושת הביטחון וההגנה של האזרח.

לרוב, בעבירות של התפרצות, לא ניתן כלל לאתר את העבריין, והקרבת נותר ללא מזור לנזק שנגרם לרכושו ולנפשו.

לא אחת נקבע, כי על בית המשפט להרתיע היחיד והרבים, כך שעבירות אלו יהפכו לבלתי כדאיות, ובכך למגר התופעה.

ראה, רע"פ 398/14 טל ערג' נ' מדינת ישראל, (16/03/14), שם נאמר:

מיותר לציין את חומרתם היתרה של העבירות, את הפסול הרב הטמון בהם. עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים. (ההדגשה אינה במקור).

בתי המשפט אף קבעו, לא אחת, כי התפרצות לבתי עסק ולא לבתי מגורים, אין בה כדי להפחית מחומרת המעשים.

ראה ע"פ 37298-02-12 מדינת ישראל נ' ברונפמן (פורסם בנבו):

אמנם בענייננו, אין מדובר בהתפרצות לבית מגורים, אולם אין בכך כדי למתן מחומרתה של העבירה. עסקו של אדם, בוודאי כאשר מדובר בעסק פרטי, הינו מטה לחמו והרבה פעמים מהווה מרכז חייו. על כן, גם כשמדובר בניסיון פריצה מסוג זה, ישנה הפרה בוטה של פרטיותו של אדם.

נפסק לא אחת, כי יש להחמיר בעונשם של מבצעי עבירת ההתפרצות, באופן שייגזר עליהם עונש מאסר ממושך אשר יהיה בו מסר חד משמעי לעבריינים אלה הסבורים, כי ישנה כדאיות כלכלית בצידה של עבירת ההתפרצות.

בשנים האחרונות התקבעה תחושה, לפיה עבירות נגד הרכוש הן קלות ערך, לא תשמשנה כעילה למעצר, ואף הענישה בגינן - לא תהיה מרתיעה.

במקרה דנן, אמנם אין מדובר בהתפרצות וגניבה מבית מגורים, אלא, לבית ספר בישוב לקיה, אך אין הדבר גורע מחומרת המעשים.

בית הספר מתוקצב מכספי ציבור ואף הרכוש שנגנב, הינו רכושו של הציבור.

מדינת ישראל משקיעה כספים רבים בקידום האוכלוסייה בערי הפריפריה, כשמעשים מסוג זה שמים מאיינים את ההשקעה.

בית המשפט אינו רשאי להיוותר אדיש לתופעה זו, רק בשל העובדה שמדובר בפגיעה ברכוש, אלא יש לגזור עונשים מרתיעים, שיהיה בהם כדי לצמצם, ואף למנוע, הפגיעה ברכושו של אחר או ברכוש הציבור.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, טווח הענישה הינו רחב, ויש לבחון הנסיבות. ראו למשל:

· עפ"ג 16710-02-17 **אבו עדרה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - המערער הורשע בשתי עבירות של התפרצות לבתי עסק וגניבה. באירוע הראשון, התפרץ הנאשם, לאחר שהרים בכוח את תריס הגלילה, לפיצוציה בבאר שבע וגנב סיגריות, מצתים וכסף מזומן. באירוע השני, התפרץ עם אדם נוסף לסופר "טיב טעם", כשהם רעולי פנים, עוטים כפפות ומצוידים בברזל וניסו לגנוב 80 חפיסות סיגריות, אך נתפסו בעת המעשה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 עד 32 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר

בפועל, מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלונן. ערעורו על חומרת העונש - נדחה.

· ת"פ 14546-07-18 מדינת ישראל נ' אבו סמור - הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכך שהתפרץ למתנ"ס וגנב ממנו מסך מחשב ומצלמה. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 31019-02-14 מדינת ישראל נ' אלגראוין (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של פריצה לבנין שאינו דירת מגורים וגניבה. על פי עובדות כתב האישום, פרץ הנאשם, בצוותא עם אחרים, לבית ספר ברהט, כאשר בפעם הראשונה גנב שעון יד ובפעם השניה, גנב מערכת בידורית ניידת. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 15 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר מותנה; קנס; פיצוי לבית הספר ברהט; התחייבות להימנע מעבירה.

· ת"פ 41072-03-14 מדינת ישראל נ' מטקה (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של פריצה למקום מגורים, גניבה, ואחזקת סם לצריכה עצמית. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פיצוי, והעמידו במבחן למשך שנה.

· ת"פ 2041-12-21 מדינת ישראל נ' גורדנצ'יק - הנאשם הורשע בהתפרצות לבית עסק, היזק לרכוש במזיד וגניבה של כלי עבודה. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 20 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פיצוי, והתחייבות להימנע מעבירה.

בטרם ייקבע מתחם הענישה ההולם, יש לבחון האם כלל האישומים המפורטים בכתב האישום עולים לכדי אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד, או שמא מדובר באירועים שונים, המצדיקים קביעת מתחם ענישה נפרד לכל אירוע.

לשם כך, יש לבחון את הקשר ההדוק בין העבירות השונות, ולבחון האם הן עולות לכדי מסכת עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו]).

ההגנה טענה, כי יש לראות בכלל האירועים מקשה אחת ולקבוע מתחם ענישה אחד, בעוד התביעה עתרה למתחמי ענישה שונים.

במקרה דנן, יש ממש בטענות ההגנה.

כתב האישום אוחז בשלושה אישומים, כאשר האישום הראשון נוגע לכלל הנאשמים; האישום השני נוגע לנאשם 1 בלבד; והאישום השלישי נוגע לנאשמים 1, 2, 4.

למעשה, באישום הראשון, התפרצו הנאשמים לחטיבת הביניים לקיה, בכך ששברו את זכוכית דלת הכניסה לבית הספר וגנבו בצוותא רכוש רב, בעל שווי כספי בלתי מבוטל, בו מחשב נייד מסוג אסוס, מקדחה, מברגה, ארגז של מקדח, מלקחת ("פלייר"), פטישון, מכשיר DVR וצרור מפתחות של כיתות בבית הספר.

כמחצית השעה לאחר מכן, נתפסו הנאשמים ברכב השייך לנאשם 4, כאשר בתוכו הרכוש שנגנב מחטיבת הביניים לקיה ובתוכו החזיקו הנאשמים 1, 2 ו-4 מכשירי פריצה, בהם לום ומכפתיים.

באותו המעמד, החזיקו הנאשמים 1, 2 ו-4 רכוש נוסף, בו מחשב נייד מחברת טושיבה, מחשב נייד מחברת לנובו וכן כספת ובה מזומן בסך 8,000 ₪ ופנקסי שיקים, אשר נגנבו כיומיים קודם לכן מבית הספר הרב תחומי בלקיה, על ידי אחרים שזהותם אינה ידועה, נושא האישום השלישי.

אין הצדקה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים בגין האישום הראשון והשלישי, ויש ביניהם חפיפה.

בית המשפט מוצא לקבוע מתחמי ענישה שונים לנאשמים, זאת לאור מידת מעורבותם.

בענינו של הנאשם 1, בהתאם לעובדות המפורטות באישום הראשון, החזיק, בנוסף, בסכין שלא למטרה כשרה. כמו כן, לו בלבד מיוחס גם האישום השני, שענינו אירוע שהתרחש כשבוע עובר לאירועי האישומים הנוספים, בו סייע לאחר להתפרץ לבית הספר אלסלאם בישוב חורה בכך שהסיע אותו לשם.

יש להבחין גם את ענינו של נאשם 3, אשר לו מיוחסות העובדות שבסעיפים 1 - 3 בלבד שבאישום הראשון, ללא החזקת כלי הפריצה וללא החזקת נכס החשוד כגנוב.

במקרה דנן, לאור ההתארגנות העבריינית המוקפדת; התכנון שקדם למעשים; התעוזה להתפרץ לבית ספר ולגנוב ממנו ציוד רב; הנזק שגרמו לדלת הכניסה; השווי הבלתי מבוטל של הרכוש שגנבו הנאשמים; החזקת כלי הפריצה (לא לנאשם 3); שווי הרכוש הגנוב שהחזיקו הנאשמים 1, 2, 4 באישום השלישי; ולאור הסיוע של הנאשם 1 לאדם אחר להתפרץ לבית הספר בחורה; קובע מתחמים כדלקמן:

· לנאשם 1 - מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל;

· לנאשמים 2 ו-4 - מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 14 חודשי מאסר בפועל;

עמוד 16

· לנאשם 3 - מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 13 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

מעשיהם של הנאשמים מעידים על כשל ערכי ועל זלזול בקניין הזולת.

הנאשמים הופנו להערכת שירות המבחן למבוגרים, בשל גילם, המקים חובה לקבל תסקיר בעינים.

הנאשמים 1 ו-2 נטלו אחריות על מעשיהם, והביעו צער ובושה על מעורבותם הפלילית.

הנאשם 3 הכחיש את המיוחס לו לפני קצינת המבחן, טען לאליבי, וטען להיעדר ראיות נגדו. במועד שנקבע לשמיעת פרשת העונש, מסרה ההגנה, כי הנאשם כן מודה במיוחס לו והתבייש מקצינת המבחן, לכן עתרה לקבלת תסקיר משלים. בתסקיר המשלים, נטל הנאשם אחריות על מעשיו.

הנאשם 4 הכחיש תחילה את המיוחס לו, ולאחר מכן, נטל אחריות חלקית על מעשיו. שירות המבחן התרשם, כי הנכונות שהביע לשיתוף פעולה מקורה בניסיון לשפר מצבו המשפטי.

בסופו של דבר, המליץ שירות המבחן למבוגרים, על ענישה חינוכית בדמות צו של"צ, בנוגע לכל אחד מהנאשמים.

לזכות הנאשמים, הודאתם באשמה ונטילת האחריות מצדם; היעדר הרשעות קודמות; והיעדר אינדיקציה להסתבכות נוספת עם החוק בחלוף הזמן.

במכלול השיקולים, ולאור כך שמדובר בנאשמים צעירים, אשר עברו העבירות בגילאים 18 - 20, ואין לחובת מי מהם הרשעות קודמות, מוצא בית המשפט לגזור את עונשם בתחתית מתחם הענישה.

בנוגע לנאשמים 2 - 4, לנוכח הודאתם באשמה ומשהמדובר במפגשם הראשון עם רשויות אכיפת החוק, תינתן להם הזדמנות והמאסר שיושת עליהם יומר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בית המשפט מוצא להשית על כלל הנאשמים מאסרים מותנים לבל ישובו הנאשמים לשלוח ידם ברכוש הזולת.

לאור הפגיעה הקשה בתחושת הביטחון של הציבור, ולאור הנזקים הממוניים שגרמו הנאשמים, יחויבו הנאשמים בעיצום כספי מסוג קנס ופיצוי לבית הספר הניזוק באישום הראשון.

אשר לנאשם 1, משסייע לאחר להתפרץ לבית הספר אלסלאם שבאישום השני, יחויב בפיצוי גם לניזוק זה.

בנוגע לפיצוי לנפגעי העבירה נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבריין אינה בעלת משקל כלשהו בעת שומתו והטלתו. זאת, בשל כך, שפיצוי נפגע העבירה מהווה סעד בעל אופי אזרחי במסגרת ההליך הפלילי. ראו רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 418, שם הגדירו כב' השופט מ' חשין, בלשונו הציורית, כ"ברבורון בין ברווזונים" (ההדגשה אינה במקור).

עוד מוצא בית המשפט, להשית התחייבות, שיהיה בה כדי להרתיע הנאשמים מפני מעשים דומים.

בית המשפט מוצא להעתר לבקשת התביעה לחלט את הרכב בו נעברו העבירות. כפי שפורט לעיל, היווה הרכב חוליה לוגיסטית חשובה תוך ששימש באופן ישיר הן להגעה למקום, הן למילוט והן לנשיאת הרכוש הגנוב. כפי שעולה מהמוצג שהוגש מטעם התביעה (ת/2), שווי הרכב אינו גבוה, אך חילוטו עשוי לשמש כמסר חשוב וככלי נוסף למאבק בפשיעה.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקיר שירות המבחן למבוגרים; עיין בפסיקה; דן את הנאשמים לעונשים כדלקמן:

נאשם 1

- א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד, על פי רישומי שב"ס;
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א,;
- ד. קנס בסך ₪ 5,000 או 45 ימי מאסר תמורתו;
- ה. פיצוי לבית הספר הניזוק באישום הראשון שבכתב האישום המתוקן ת/1 בסך ₪ 5,000;

ו. פיצוי לבית הספר הניזוק באישום השני שבכתב האישום המתוקן ת/1 בסך 2,500 ₪;

ז. התביעה תעביר פרטי נפגעי העבירה למזכירות בתוך 14 ימים מהיום;

ח. הקנס והפיצויים ישולמו ב-12 שיעורים רצופים ושווים החל מיום 15.08.24 וב-15 לכל חודש לאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מידי;

ט. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - ייאסר למשך 35 יום נוספים.

נאשם 2

א. 8 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, באצטדיון טרנר - חברת כיוונים לתרבות וספורט בעיריית באר שבע, רח' האצ"ל 2, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם לממונים עליו במקום. על הנאשם להתייבב, ביום 14.07.24, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייבבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו;

ה. פיצוי לבית הספר הניזוק באישום הראשון שבכתב האישום המתוקן ת/1 בסך 5,000 ₪;

ו. התביעה תעביר פרטי נפגעי העבירה למזכירות בתוך 14 ימים מהיום;

ז. הקנס והפיצויים ישולמו ב-8 שיעורים רצופים ושווים החל מיום 15.08.24 וב-15 לכל חודש לאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מידי;

ח. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מהיום מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם

כאמור - ייאסר למשך 35 יום נוספים.

נאשם 3

א. 6 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, באולם הכונכיה ומגרשי ספורט - באר שבע, רח' האצ"ל 2, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם לממונים עליו במקום. על הנאשם להתייצב, ביום 14.07.24, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו;

ה. פיצוי לבית הספר הניזוק באישום הראשון שבכתב האישום המתוקן ת/1 בסך 5,000 ₪;

ו. התביעה תעביר פרטי נפגעי העבירה למזכירות בתוך 14 ימים מהיום;

ז. הקנס והפיצויים ישולמו ב-8 שיעורים רצופים ושווים החל מיום 15.08.24 וב-15 לכל חודש לאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מידי;

ח. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מהיום, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - ייאסר למשך 35 יום נוספים.

נאשם 4

א. 8 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, עיריית רהט - אגף שפע, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם

לממונים עליו במקום. על הנאשם להתייצב, ביום 14.07.24, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו;

ה. פיצוי לבית הספר הניזוק באישום הראשון שבכתב האישום המתוקן ת/1 בסך 5,000 ₪;

ו. התביעה תעביר פרטי נפגעי העבירה למזכירות בתוך 14 ימים מהיום;

ז. הקנס והפיצויים ישולמו ב-8 שיעורים רצופים ושווים החל מיום 15.08.24 וב-15 לכל חודש לאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מידי;

ח. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מהיום, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - ייאסר למשך 35 יום נוספים;

ט. רכב מסוג מליבו ל.ז. 10-660-66 יחולט לטובת אוצר המדינה.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

נאשם 1 יתייצב לריצוי עונשו כעת.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"ד, 18 יוני 2024, במעמד הצדדים.